

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומאי שנא בשעת לידתו?												לב.
נפל תורא - חדד לסכינא.	רבא:										◊	לב.
תפיש תירוס אמא - בחד מחטרא ליהוי.	אביי:										!	לב.
שבקיה לרויא, דמנפשיה נפיל.	רב חסדא:										!	לב.
רעיא הגרא ועיזו ריהטן, אבב חוטרא - מילי, ואבי דרי - חושבנא	מר עוקבא:										!	לב.
אבב חנואתא נפיש אחי ומרחמי, אבב בזויני - לא אחי ולא מרחמי.	רב פפא:										!	לב.
וגברי היכא מיבדקי?											◊	לב.
בשעה שעוברים על הגשר.	ריש לקיש:										!	לב.
גשר ותו לא?											◊	לב.
אימא: כעין גשר.											!	לב.
רב לא עבר במברא דיתיב ביה גוי, אמר: דילמא מיפקיד ליה דינא עליה, ומתפיסנא בהדיה.	[רב]										○	לב.
שמואל לא עבר אלא במברא דאית ביה גוי, אמר: שטנא בתרי אומי לא שליט.	[שמואל]										○	לב.
רבי ינאי בדיק ועבר.	[רבי ינאי]										○	לב.
לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה לומר שעושיין לו נס - שמא אין עושיין לו נס. ואם עושיין לו נס - מנכין לו מזכויותיו.	רבי ינאי לטעמיה, דאמר:										■	לב.
מאי קראה (בראשית לב) - קטנתי מכל החסדים ומכל האמת.	רבי ינאי לטעמיה, דאמר:										■	לב.
רבי זירא ביומא דשוותא לא נפיק לביני דיקלא.	[רבי זירא]										○	לב.
לעולם יבקש אדם רחמים שלא יחלה, שאם יחלה - אומרים לו: הבא זכות והפטר.	רב יצחק בריה דרב יהודה:										■	לב.
מאי קראה (דברים כב) - כי יפל הנפל ממנו - ממנו להביא ראייה.	מר עוקבא:										■	לב.
כי יפל הנפל ממנו ראוי זה ליפול, מששת ימי בראשית, שהרי לא נפל והכתוב קראו נופל, אלא שמגלגלין זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב.	תנא דבי רבי ישמעאל:										■	לב.
מי שחלה ונטה למות אומרים לו: התודה, שכן כל המומתין מתודין.	תנו רבנן:										■	לב.
אדם יוצא לשוק - יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לטרדיוט											■	לב.
חש בראשו - יהי דומה בעיניו כמי שנתנוהו בקולר											■	לב.
עלה למטה ונפל - יהי דומה בעיניו כמו שהעלוהו לגרדום לידון שכל העולה לגרדום לידון, אם יש לו פרקליטין גדולים - ניצול, ואם לאו - אינו ניצול.											■	לב.
ואלו הן פרקליטין של אדם - תשובה ומעשים טובים.											■	לב.
ואפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדים עליו חובה, ואחד מלמד עליו זכות - ניצול, שנאמר (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליין אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת וגו'.											■	לב.
אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות - ניצול, שנאמר מליץ אחד מני אלף.	רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי										■	לב.
על שלש עבירות נשים מתות יולדות	תנו רבנן: [רבנן]										■	לב.
נשים מתות ילדות.	רבי אלעזר:										■	לב.
בעון שמכבסות צואת בניהם בשבת	רבי אחא:										■	לב.
על שקרין לארון הקודש ארנא.	יש אומרים:										■	לב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בעון שני דברים עמי הארצות מתים - על שקורין לארון הקודש ארנא, ועל שקורין לבית הכנסת בית עם.	תניא, רבי ישמעאל בן אלעזר:											◇	לב:
שלשה דבקי מיתה נבראו באשה	תניא, רבי יוסי:											◇	לב:
שלשה דבקי מיתה, נדה וחלה והדלקת הנר.	ואמרי לה:											◇	לב:
חדא כרבי אלעזר, וחדא כרבנן.												◇	לב:
הלכות הקדש תרומות ומעשרות הן הן גופי תורה, ונמסרו לעמי הארץ.	תניא, רבן שמעון בן גמליאל:											◇	לב:
בעון נדרים מתה אשה של אדם, שנאמר (משלי כב) אם אין לך לשלם למה יקח משכבך מתחתיו.	תניא, רבי נתן:											◇	לב:
בעון נדרים בנינים מתים כשהן קטנים, שנאמר (קהלת ה) אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך, איזה הן מעשה ידיו של אדם - הוי אומר: בניו ובנותיו של אדם.	רבי:											◇	לב:
בעון נדרים בנינים מתים - דברי רבי אלעזר ברבי שמעון	תנו רבנן: רבי אלעזר ברבי שמעון											◇	לב:
בעון ביטול תורה.	רבי יהודה הנשיא:											◇	לב:
בשלמא למאן דאמר בעון נדרים - כדאמרן, אלא למאן דאמר בעון ביטול תורה - מאי קראה?												?	לב:
דכתיב (ירמיהו ב) לשוא הכיתי את בניכם מוסר לא לקחו.												!	לב:
למאן דאמר בעון נדרים נמי מהכא - לשוא הכיתי את בניכם - על עסקי שוא.	רב נחמן בר יצחק:											◇	לב:
מכדי, רבי יהודה הנשיא היינו רבי, ורבי בעון נדרים קאמר												?	לב:
בתר דשמעה מרבי אלעזר ברבי שמעון.												!	לב:
פליגי בה רבי חייא בר אבא ורבי יוסי												■	לב:
בעון מזווה	חד: רבי חייא בר אבא / רבי יוסי											◇	לב:
בעון ביטול תורה.	חד: רבי חייא בר אבא / רבי יוסי											◇	לב:
למאן דאמר בעון מזווה - מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו												■	לב:
ולמאן דאמר בעון ביטול תורה - מקרא נדרש לפניו ולפני פניו.												■	לב:
פליגי בה רבי מאיר ורבי יהודה												■	לב:
בעון מזווה	חד: רבי מאיר / רבי יהודה											◇	לב:
בעון ציצית.	חד: רבי מאיר / רבי יהודה											◇	לב:
בשלמא למאן דאמר בעון מזווה - דכתיב (דברים יא) וכתבתם על מזוזות ביתך וכתיב בתריה למען ירבו ימיכם וימי בניכם. אלא למאן דאמר בעון ציצית, מאי טעמא?												?	לב:
דכתיב (ירמיהו ב) גם בכנפיך נמצאו דם נפשות אביונים נקיים.	רב כהנא ואיתימא שילא מרי:											!	לב:
למאן דאמר בעון מזווה נמי מהכא, דכתיב (ירמיהו ב) לא במחחרת מצאתים - שעשו פתחים כמחחרת.	רב נחמן בר יצחק:											■	לב:
כל זוהיר ציצית זוכה ומשמשין לו שני אלפים ושמונה מאות עבדים, שנאמר (זכריה ח) כה אמר ה' צבאות בימים ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם וגו'.	ריש לקיש:											■	לב:
סימן: שנה חלה תרומה נגזלת דינא שבועה שיפוכתא גילויא ונבלותא.												◇	לב:
בעון שנאת חנם - מריבה רבה בתוך ביתו של אדם, ואשתו מפלת נפלים, ובניו ובנותיו של אדם מתים כשהן קטנים.	תניא, רבי נחמיה:											■	לב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
בעון חלה אין ברכה במכונס, ומארה משתלחת בשערים, וזורעין זרעים ואחרים אוכלין, שנאמר (ויקרא כו) אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבת נפש וזרעם לריק זרעכם ואכלהו אויביכם, אל תקרי בהלה אלא בחלה. ואם נותנין - מתברכין, שנאמר (יחזקאל מד) וראשית עריסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך.	רבי אלעזר ברבי יהודה:											◼
בעון ביטול תרומות ומעשרות שמים נעצרין מלהוריד טל ומטר, והיוקר הוה, והשכר אבד, ובני אדם רצין אחר פרנסתן ואין מגיעין, שנאמר (איוב כד) ציה גם חם יגולו מימי שלג שאול חטאו.												◼
מאי משמע?												^
בשביל דברים שצויתי אתכם בימות החמה ולא עשיתם - יגזלו מכם מימי שלג בימות הגשמים. ואם נותנין - מתברכין, שנאמר (מלאכי ג) הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחגוני נא בזאת אמר ה' צבאות אם לא אפתח לכם את ארובות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די	תנא דבי רבי ישמעאל:											◼ !
מאי עד בלי די?												^
עד שיבלו שפתותיכם מלומר די.	רמי בר חמא אמר רב:											◼ !
בעון גזל הגובאי עולה, והרעב הוה, ובני אדם אוכלים בשר בניהן ובנותיהן, שנאמר (עמוס ד) שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצצות אביונים												◼
כגון הני נשי דמחזו דאכלן ולא עבדן.	רבא:											◼